

fundsudvikling, og om det er acceptabelt med en samfundsudvikling, hvor vi har masser af vækst i det private forbrug, men stilstand i det offentlige forbrug.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Lad mig så også bare lige kommentere de svar, jeg gav før. Jeg sagde, at der er et meget præcist svar om primærkommunerne, og at der ikke er noget svar om amterne. Det sagde jeg meget klart. Så der er ikke tale om, at jeg svarer sort. Der er simpelt hen ikke noget svar endnu om, hvordan det ser ud i 2006. Så det er et meget præcist svar.

Jeg må jo sige om det offentlige, at det mål, vi har sat, er, at vi hvert eneste år er i stand til at bruge endnu flere ressourcer på at forbedre den offentlige service. Og vi glæder os over, at der er flere penge til de private husholdninger, altså at det på samme tidspunkt, vi forbedrer den offentlige service, bliver bedre for almindelige familier at klare dagen og vejen i Danmark.

Det er målet, og den vækstgrænse, der ligger op til 2010, har vi fra hr. Ole Stavads tidligere kollega, hr. Mogens Lykketoft, der i januar 2001 fremlagde 2010-planen og sagde, at der er plads til en vækst fra 2006, altså inklusive 2006, på ½ pct. om året, og den tillader vi os at have som mållinje. Det går jeg ud fra at vi så er enige med spørgeren om, medmindre der også her er forskellige opfattelser i Socialdemokratiet om, hvad der er forsvarlig økonomisk politik.

Vi følger den linje, der er lagt, og det har givet store resultater. Det bliver stadig bedre dag for dag at se på, hvad man kan tilbyde i den offentlige service, og det glæder mig.

Ole Stavad (S):

Nu ved jeg jo ikke, hvor godt finansministeren følger med. Men der er fuldstændig enighed i Socialdemokratiet. Man kan bare lytte til, hvad Socialdemokratiets formand har sagt på området, nemlig at når vi ser på, hvad det er, der sker med den offentlige sektor ud fra den økonomi, der stilles til rådighed i øjeblikket, så efterlader det en uacceptabel udvikling, hvor vi ikke kan sørge for, at børnepasning, folkeskole, ældreomsorg, sygehuse er tilstrækkelig gode, hvis vi ikke genvurderer og tænker mere i en fælles udvikling af det offentlige og private forbrug.

Jeg tror ikke, at der hos de fleste danskere er en accept af, at godt nok kan man komme i den sidste nye bil og aflevere sine børn til folkeskolen eller til børnepasning, men at de så kommer

et sted, hvor lokalerne er nedslidte, materialerne er gamle, hvor antallet af pædagoger, der kan tage sig af børnene, ikke er tilfredsstillende.

Derfor mener jeg også, at finansministeren skulle sætte sig ned og spørge, hvad det er for et samfund, vi vil have. Det er muligt, at finansministeren synes, det er et acceptabelt samfund, men så kan vi bare konstatere, at vi er uenige.

Kl. 15.20

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu synes jeg, hr. Ole Stavad skal sætte sig ned og se på, hvilket samfund vi har. Det er noget bedre end det, vi overtog i 2001. Jeg ved ikke med hensyn til de der såkaldte nedskæringer. Er det de 80.000 flere operationer på sygehusene om året – 80.000 flere om året? Er det det, der er nedskæringer? Dette at der er flere voksne pr. barn i daginstitutionerne, i børnehaverne, end der var i 2001, at der er færre børn pr. voksen i dagpleje, der er færre børn pr. voksen i børnehave? Det er faldet fra 6,2 børn til 5,7 børn. Med hensyn til aldersintegrerede institutioner er der færre børn pr. voksen, end der var i 2001.

Er det det, at der er færre børn pr. voksen, hr. Ole Stavad kalder nedskæring? Det er selvfølgelig en måde at se det på.

Jeg ser det jo som en servicevækst. Vi har samme udgift pr. folkeskoleelev som i 2001, og det har ikke været målsætningen, heller ikke i den tidligere regering, fordi man sagde, at når der kom flere elever, så burde man i virkeligheden være i stand til at sænke den marginale omkostning. Men på alle områder bruger vi flere penge. Der har aldrig på noget tidspunkt tidligere været brugt så mange penge til offentlig service som nu, og det glæder jeg mig over. Og på samme tidspunkt har de enkelte husholdninger fået flere penge og har fået en større grad af frihed til at disponere selv. Det glæder jeg mig også over.

Ole Stavad (S):

Nu er det umuligt at forholde sig til de der statistikopremsninger, som finansministeren betjener sig af. Det, jeg kan konstatere, er, at med hensyn til dem, der oplever det virkelige liv, hvad enten det er ude i vores folkeskoler eller det er i vores daginstitutioner – der er selvfølgelig stor forskel fra kommune til kommune – kan man konstatere, at der ikke er sammenhæng mellem den udvikling, vi oplever i vores private liv, og den service og den betjening, som borgerne får, når de henvender sig til det offentlige.